

Gen. 8.
Modic. m
datum pro
Deo innume-
rabilem the-
saurum com-
parat.

324 Additamentum in D. Marcum.

occurrit in occursum, &c. Genes. 18. n. 2. Ut tres peregrinos, vidit; statim magno fervore, ac celeritate ad eos hospitandos currit; quid vidit, & invenit in eis? D. Chrysof. hom. ad illud dictum Pauli: oportet hereses esse: sic loquitur, Accurrebat enim, ministrabat, Domi-

nos appellabat, thesaurum innumerabilium bonorum se invenisse putabat. Expende verbum thesaurum innumerabilium bonorum se invenisse putabat. Tam frugifera est larga ob Deum beneficentia in pauperes, quod ex modico sit The-
saurus innumerabilium bonorum. Chrysof.

CAPUT XIII.

IT cum egrederetur de Templo, ait illi unus ex discipulis suis Magister, aspice quales lapides & quales structurae. **2** Et respondens Iesus, ait illi vides has omnes magnas aedificationes? Non relinquetur lapis super lapidem, qui non destruatur. **3** Et cum sederet in Monte Olivarum contra templum, interrogabant eum separatim Petrus, & Iacobus, & Ioannes, & Andreas. **4** Dic nobis quando ista fient, & quod signum erit quando haec omnia incipient consummari? **5** Et respondens Iesus cepit dicere illis: Videte, ne quis vos seducat. **6** Multi enim venient in nomine meo, dicentes, quia ego sum, & multos seducunt. **7** Cum audieritis autem bella, & opiniones bellorum, ne timueritis, oportet enim haec fieri: sed nondum finis. **8** Exurget enim gens contra gentem, & regnum super regnum: & erunt terrae motus per loca, & fames. Initium dolorum haec. **9** Videte autem vos metipsos. Tradent enim vos in conciliis, & in synagogis vapulabitis, & ante praesides, & reges stabitis propter me in testimonium illis. **10** Et in omnes gentes primum oportet praedicari Evangelium. **11** Et cum duxerint vos, tradentes, nolite praecogitare quid loquamini: sed quod datum vobis fuerit in illa hora id loquamini: non enim vos estis loquentes, sed Spiritus sanctus. **12** Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium: & consurgent filii in parentes, & morte afficient eos. **13** Et eritis odio omnibus propter nomen meum, qui autem sustinuerit in finem, hic salvus erit. **14** Cum autem videritis abominationem desolationis stantem, ubi non debet (qui legit intelligat) tunc qui in Iudaea sunt, fugiant in montes. **15** Et qui super tectum, ne descendat in domum, nec introeat ut tollat quid de domo sua. **16** Et qui in agro erit, non revertatur retro tollere vestimentum suum. **17** Vae autem praegnantibus, & nutientibus in illis diebus. **18** Orate vero ut hyeme non fiant. **19** Erunt enim dies illi tribulationes tales, quales non fuerunt ab initio creaturae, quam condidit Deus usque nunc, neque fient. **20** Et nisi breviasset Dominus dies, non fuisset salva omnis caro, sed propter electos, quos elegit, breviabit dies. **21** Et tunc si quis vobis dixerit, Ecce hic est Christus, ecce illic: ne credideritis. **22** Exurgent enim pseudo-christi, & pseudo-prophetae, & dabunt signa & portenta ad seducendos, si fieri potest etiam electos. **23** Vos ergo videte, ecce praedixi vobis omnia. **24** Sed in illis diebus post tribulationem illam Sol contenebrabitur, & Luna non dabit splendorem suum. **25** Et stellae caeli erunt decedentes, & virtutes quae in caelis sunt movebuntur. **26** Et tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus cum virtute multa, & gloria. **27** Et tunc mittet Angelos suos, & congregabit electos suos a quatuor ventis, a summo terrae, usque ad summum caeli. **28** A sicu autem dicit parabola. Cum jam ramus ejus tener fuerit, & nata fuerint folia: cognoscitis quia in proximo sit aestas. **29** Sic & vos cum videritis haec fieri, scitote quod in proximo sit in ostiis. **30** Amen dico vobis, quoniam non transibit generatio haec donec omnia ista fiant. **31** Coelum & terra transibunt: verba autem mea non transibunt. **32** De die autem illo, vel hora, nemo scit, neque Angeli in caelo, neque filius nisi pater. **33** Videte, vigilate, & orate, nescitis enim quando tempus sit. **34** Sicut homo, qui peregre profectus reliquit domum suam, & dedit servis suis potestatem cuiusque operis, & janitori praecipit ut vigilet. **35** Vigilate ergo, (nescitis enim quando Dominus domus veniat: sero, an media nocte, an gallicantu, an mane.) **36** Ne cum venerit repente, inveniat vos dormientes. **37** Quod autem vobis dico, omnibus dico vigilate.

ARGU

Cap. XIV. Cum Remissionibus. 325

ARGUMENTUM

cum Remissionibus.

Primo, Vers. 5. Praedicit destructionem templi, ac civitatis, & bella audienda, de quo dixi tom. 4. cap. 48. & infra aliqua dicam Luc. 21.

Secundo, Vers. 9. Praedicit persecutiones; quas sui passuri sunt ob praedicationem Evangelicam, explicavi tom. 3. cap. 8. de quo vide supra Math. 10.

Tertio, Vers. 14. Proponit Christus Dominus abominationem An-

Quarto, Vers.

richristi, illiusque magnas persecutiones, de quo dixi tom. 4. cap. 49.

24. Praedicit obscuracionem Solis, & Lunae; ac Stellarum de Coelo casum, ut pote signa ultimi iudicii, quod explicavi tom. 4. cap. 50.

Quinto, Vers.

32. Docet diem illum esse omnibus incognitum, & solum Patri notum, vel cui ipse voluerit revelari, ideoque singulos vigilare, & ad illum assidue se comparare debere. De quo vide supra Math. 24. per quinque quaestiones.

Quae omnia explicavi apposito, & expenso Textu D. Marci.

CAPUT XIV.

IRat autem Pascha & Azyma post biduum: & quaeabant summi Sacerdotes, & Scribae quomodo eum dolo tenerent; & occiderent. **2** Dicebant enim: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. **3** Et cum esset Bethaniae in domo Simonis Leprosi, & recumberet, venit mulier habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi. Et fracto alabaistro, effudit super caput ejus. **6** Erant autem quidam indignè ferentes intra semetipsos, & dicentes: ut quid perditio ista unguenti facta est? **5** Poterat enim unguentum istud venundari plusquam trecentis denariis, & dari pauperibus: et fremebant in eam. **6** Iesus autem dixit: Sinite eam, quid illi molesti estis? bonum opus operata est in me. **7** Semper enim pauperes habetis. **8** Quod habuit haec fecit, praevit unguere corpus meum in sepulturam, **9** Amen dico vobis, ubicumque praedicatum fuerit Evangelium istud in universo mundo, & quod fecit haec narrabitur in memoriam ejus. **10** Et Judas Iscariotes unus de duodecim abiit ad summos sacerdotes, ut proderet eum illis. **11** Qui audientes gavisi sunt, & promiserunt ei pecuniam se duros, & quaeabat quomodo illum opportunè traderet. **12** Et primo die azymorum quando Pascha immolabant, dicunt ei Discipuli: Quod vis eamus, & paremus tibi, ut manduces Pascha? **13** Et dimittit duos ex discipulis suis, & dicit eis, te in civitatem: & occurret vobis homolagenam aquae bajulans, sequimini eum. **14** Et quocumque introierit, dicite domino domus, quia magister dicit. Ubi est refectio mea, ubi Pascha cum discipulis meis manducem? **15** Et ipse vobis demonstrabit coenaculum grande, stratum: & illic parate nobis. **16** Et abierunt discipuli ejus, & venerunt in civitatem: & invenerunt sicut dixerat illis & paraverunt pascha. **17** Vespere autem facto, venit cum duodecim. **18** Et discumbentibus eis, & manducantibus, ait Iesus: Amen dico vobis quia unus ex vobis tradet me, qui manducat mecum. **19** At illi ceperunt contristari, & dicere ei singulatim: nunquid ego? **20** Qui ait illis, unus ex duodecim qui intingit mecum manum in carino. **21** Et filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo: vae autem homini illi per quem filius hominis tradetur: bonum erat ei si non esset natus homo ille. **22** Et manducantibus illis, accepit Iesus panem, & benedicens fregit, & dedit eis, & ait, sumite, hoc est corpus meum. **23** Et accepto calice gratias agens, dedit eis, & biberunt ex illo omnes. **24** Et ait illis, hic est sanguis meus novi testamenti qui pro multis effundetur. **25** Amen dico vobis, quia jam non bibam de hoc

Sylveira in Evang. Tom. VI.

E e

genimine

genimine vitis usque in diem illum cum illud bibam novum in regno Dei. 26. Et hymno dicto exierunt in montem Olivarum. 27. Et ait eis Jesus: omnes scandalizabimini in me in nocte ista: quia scriptum est: Percutiam pastorem & dispergentur oves. 28. Sed postquam resurrexero, precedam vos in Galilæam. 29. Petrus autem ait illi; Et omnes scandalizati fuerint in te, sed non ego. 30. Et ait illi Iesus Amen dico tibi quia tu hodie in nocte hac priusquam gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus. 31. At ille amplius loquebatur? Et si oportuerit me simul commori tibi, non te negabo. Similiter autem & omnes dicebant. 32. Et veniunt in prædium cui nomen Gethsemani, & ait discipulis suis: sedete hic donec orem. 33. Et assumit Petrum, & Iacobum, & Ioannem secum & cepit pavere, & tædere. 34. Et ait illis, Tristis est anima mea, usque ad mortem, sustinete hic, & vigilate. 35. Et cum processisset paululum, procidit super terram, & orabat ut si fieri posset, transiret ab eo hora. 36. Et dixit, Abba, Pater omnia tibi possibilia sunt: transfer calicem hunc à me, sed non quod ego volo, sed quod tu. 37. Et venit, & invenit eos dormientes & ait Petro, Simon dormis? non potuisti una hora vigilare? 38. Vigilare, & orate ut non intretis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro verò infirma. 39. Et iterum abiens, otavit eundem sermonem: dicens. 40. Et reversus denuò invenit eos dormientes (erant enim oculi eorum gravati) & ignorabant quid responderent ei. 41. Et veniet tertio, & ait illis: dormite iam, & requiescite. Sufficit, venit hora ecce filius hominis tradetur in manus peccatorum. 42. Surgite eamus, ecce qui me tradet prope est. 43. Et adhuc eo loquente venit Judas Iscariotes unus de duodecim & cum eo turba multa, cum gladiis, & lignis missi à summis sacerdotibus & Scribis, & senioribus. 44. Dederat autem traditor ejus signum eis dicens; quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, & ducite eum. 45. Et cum venisset, statim accedens ad eum ait: Ave Rabbi: & osculatus est eum. 46. At illi manus iniecerunt in eum: & tenuerunt eum. 47. Unus autem quidam de circumstantibus educens gladium, percussit servum summi sacerdotis: & amputavit illi, auriculam. 48. Et respondens Iesus ait illis. Tanquam ad latronem existis cum gladiis, & lignis comprehendere me? 49. Quotidie eram apud vos in templo docens, & non me tenuistis? sed ut impleantur scripturæ. 50. Tunc discipuli ejus relinquentes eum omnes fugerunt. 51. Adolevens autem quidam sequebatur eum amictus sindone super nudo, & tenuerunt eum. 52. At ille relicta sindone nudus profugit ab eis. 53. Et adduxerunt Jesum ad summum sacerdotem, & convenerunt omnes sacerdotes, & Scribæ, & seniores, 54. Petrus autem à longè secutus est eum usque intrò in atrium summi sacerdotis & sedebat cum ministris ad ignem, & calefaciebat se. 55. Summi verò sacerdotes, & omne concilium querebant adversus eum testimonium, ut eum morti traderent, nec inveniebant. 56. Multi enim testimonium falsum dicebant adversus eum: & convenientia testimonia non erant. 57. Et quidam surgentes falsum testimonium ferebant adversus eum, dicens: 58. Quoniam nos audivimus eum dicentem: ego dissolvam templum hoc manu factum, & per triduum aliud non manufactum, ædificabo. 59. Et non erat conveniens testimonium illorum. 60. Et exurgens summus sacerdos in medium interrogavit Jesum, dicens: non respondes quidquam ad ea quæ tibi obijciuntur ab his? 61. Ille autem tacuit, & nihil respondit. Rursum summus Sacerdos interrogabat eum: & dixit ei: Tu es Christus Filius dei benedicti? Iesus autem dixit illi: Ego sum, & videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem cum nubibus cæli. 63. Summus autem Sacerdos scindens vestimenta sua, ait: Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiam, quid vobis videtur? qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis. 65. Et ceperunt quidam conspuere in eum, & velare faciem ejus & colaphis eum cædere, & dicere ei; Prophetiza. Et ministri alapis eum cædebant. 66. Et cum esset Petrus in atrio deorsum, venit una ex ancillis summi sacerdotis. 67. Et cum vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illum, ait; Et tu cum Iesu Nazareno eras. 68. At ille negavit dicens neque scio, neque novi quid dicas, Et exiit foras ante atrium, & gallus cantavit. 69. Rursum autem cum vidisset illum ancilla cepit dicere circumstantibus, quia hic ex illis est. 70. At ille iterum negavit; & post pusillum rursus qui astabant, dicebant Petro; Verè ex illis es, nam & Galilæus es. 71. Ille autem cepit anathematizare, & jurare, quia nescio hominem istum quem dicitis. 72. Et statim gallus iterum cantavit. Et recordatus est Petrus

Petrus verbi, quod dixerat ei Iesus: Priusquam gallus cantet bis, ter me negabis. Et cepit flere.

ARGUMENTVM
cum Remissionibus.

Omnia, quæ noster Evangelista enar-

rat in hoc capite explicata sunt apud D. Mattheum, capite 26. Vide ibi Remissiones cum ipso Textu, D. Marci appo- sito.

CAPUT XV.

1. ET confestim manè consilium facientes summi sacerdotes cum senioribus, & scribis, & universo concilio, vincientes Jesum, duxerunt, & tradiderunt Pilato. 2. Et interrogavit eum Pilatus: Tu es Rex Judæorum? at ille respondens, ait illi, tu dicis. 3. Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. 4. Pilatus autem rursus interrogavit eum, dicens: Non respondes quidquam? vide in quantis te accusant. 5. Iesus autem amplius nihil respondit: ita ut miraretur Pilatus. 6. Per diem autem festum solebat dimittere illis unum ex vindictis quemcumque petissent. 7. Erat autem qui dicebatur Barabbas, qui cum seditiosis erat victus, qui in seditione fecerat homicidium. 8. Et cum ascendisset, turba, cepit rogare, sicut semper faciebat illis. 9. Pilatus autem respondit eis, & dixit: Vultis dimittam vobis regem Judæorum? 10. Sciebat enim quod per invidiam tradissent eum summi sacerdotes. 11. Pontifices autem concitaverunt turbam, ut magis Barabbam dimitteret eis. 12. Pilatus autem iterum respondens ait illis: quid ergo vultis faciam regi Judæorum? 13. At illi iterum clamaverunt, crucifige eum. 14. Pilatus verò dicebat illis: quid enim fecit? At illi magis clamabant, crucifige eum. 15. Pilatus autem volens populo satisfacere, dimisit illis Barabbam, & tradidit Iesum flagellis cælum ut crucifigeretur. 16. Milites autem duxerunt eum in atrium Prætorii, & convocant totam cohortem: 17. Et induunt eum purpura & imponunt ei plectentes spineam coronam. 18. Et ceperunt salutare eum, Ave Rex Judæorum. 19. Et percutiebant caput ejus arundine, & conspuiebant eum & ponentes genua adorabant eum. 20. Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestimentis suis, & educunt illum, ut crucifigerent eum. 21. Et angariaverunt prætereuntem quempiam Simonem Cyreneum venientem de villa, patrem Alexandri, & Rufi, ut tolleret crucem ejus. 22. Et perducunt illum in Golgotha locum quod est interpretatum, Calvariæ locus. 23. Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: Et non accepit: 24. Et crucifigentes eum, diviserunt vestimenta ejus, mittentes sortem super eis, quis quid tolleret. 25. Erat autem hora tertia, & crucifixerunt eum. 26. Et erat titulus causæ ejus inscriptus, Rex Judæorum. 27. Et cum eo crucifigunt duos latrones unum à dextris, & alium à sinistris ejus. 28. Et impleta est scriptura quæ dicit, Et cum iniquis reputatus est. 29. Et prætereuntes blasphemabant eum moventes capita sua, & dicentes: Vah qui destruis templum Dei, & in tribus diebus reedificas. 30. Salvum fac te ipsum descendens de cruce. 31. Similiter, & summi sacerdotes illudentes ad alterutrum cum Scribis, dicebant: Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere. 32. Christus Rex Israël descendat nunc de cruce ut videamus, & credamus. Et qui cum eo crucifixi erant, convitiabantur ei. 33. Et facta hora sexta, tenebræ factæ sunt per totam terram, usque in horam nonam. 34. Et hora nona exclamavit Iesus voce magna dicens: Eloi, Eloi, lamma sabbathani? quod est interpretatum, Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? 35. Et quidam de circumstantibus audientes dicebant, ecce Eliam vocat. 36. Currans autem unus, & implens spongiam aceto, circumponensque calamo porum dabat ei: dicens, finite videamus si veniat Elias ad deponendum eum. 37. Iesus autem emissa voce magna expiravit. 38. Et velum templi scissum est in duo, à summo usque deorsum. 39. Videns autem Centurio, qui